ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Από τον **Χρήστο Επαμ. Κυργιάκη**

Μια φορά και δύο καιρούς ήταν μια μαμά κατσίκα. Ήταν όμως κατσίκα-κατσίκα. Κατσίκα με τα όλα της, ξέρετε εσείς.

Μια μέρα, μες στην καλή χαρά, αφού είδε όλα τα πρωινάδικα ταυτόχρονα στις εφτά τηλεοράσεις που είχε στο δωμάτιο-TV, ξεκίνησε να πάει την καθιερωμένη βόλτα της.

Θα έβγαινε πρώτα να δει τί καινούργιο βγήκε στις βιτρίνες, μετά θα περνούσε από το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων του σχολείου των κατσικακίων της μιας και ήταν γραμματέας του Συλλόγου, μετά θα ανέβαινε στα γραφεία του κόμματος που την περίμενε ο πρόεδρος και τέλος θα γευμάτιζε στην πισίνα του ξενοδοχείου «Μάσα, ξάπλα κι αραλίκι» με τον τράγο σύζυγό της.

Εκείνη τη μέρα, τα εφτά της κατσικάκια δεν είχανε σχολείο. Βλέπετε ήταν η Παγκόσμια Μέρα Προστασίας του Έβδομου Ποδιού των Χταποδιών και τα κατσικάκια της ως ενεργά μέλη της εθελοντικής ομάδας του σχολείου τους για την προστασία του έβδομου ποδιού των χταποδιών, θα έμεναν στο σπίτι για να προετοιμάσουν εθελοντικές δράσεις.

[Εδώ και κάμποσα χρόνια, πολλά διεθνή ινστιτούτα θαλασσίων ερευνών, μετά από έρευνες που κόστισαν εκατομμύρια δολάρια, διαπίστωσαν ότι το έβδομο πόδι των χταποδιών τείνει προς εξαφάνιση, κάτι που θα είχε ως αποτέλεσμα, τα χταπόδια να μετατρέπονταν τελικά σε φταπόδια και ίσως αργότερα σε ξαπόδια]

Ήθελαν, επίσης, να προετοιμάσουν εξορμήσεις για να μαζέψουν τροφές για τα άπορα και πεινασμένα προβατάκια της περιοχής, αφού το σχολείο τους μαζί με τη μαμά κατσίκα και τρεις ΜΚΟ, τρεις παρακαλώ, είχαν αναλάβει το κατσικιστικό αυτό έργο.

Έτσι, πριν η μαμά κατσίκα βγει από το σπίτι, μάζεψε τα κατσικάκια της στο δωμάτιο-αίθουσα συνεδριάσεων και τους είπε:

Μ: Κατσικάκια μου όμορφα, ακούστε με καλά. Εγώ θα βγω έξω από το σπίτι γιατί η σημερινή μου μέρα είναι πολύ φορτωμένη. Δε μου έφταναν όλα τα άλλα πρέπει να περάσω κι από το κομμωτήριο να φτιάξω το μαλλί γιατί σήμερα έχω με τον μπαμπά τράγο το γεύμα του εξαμήνου. Καταλαβαίνετε έτσι;
Λοιπόν, θα βάλω βγαίνοντας το συναγερμό. Θέλω να θυμάστε τον κωδικό. Σας τον υπενθυμίζω: ΜΝΗΜΟΝΙΟ1

Κ1: ΜΝΗΜΟΝΙΟ3 μανούλα.

Μ: Όχι χρυσό μου. Το μνημόνιο3 είναι αριστερό. Εμείς είμαστε με το μνημόνιο1, το πρώτο και αυθεντικό. Τέλος πάντων. Δεν θα ανοίξετε σε κανέναν. Μόνο στον οδηγό της λιμουζίνας που θα έρθει για να σας μεταφέρει στις απογευματινές σας δραστηριότητες θα ανοίξετε. Να θυμάστε, το συνθηματικό που θα σας πει είναι ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ.

Κ2: Εντάξει μανούλα, μην ανησυχείς. Δεν είμαστε τίποτα χαζά κατσικάκια. Άλλωστε, το έχουμε κάνει τόσες πολλές φορές. Την ξέρουμε τη διαδικασία.

Μ: Προσέξτε, όμως γιατί τις τελευταίες μέρες ήρθε ένας πρόσφυγας λύκος από μια μακρινή χώρα κι όταν λέμε λύκος εννοούμε λαθρολύκος. Επικίνδυνος και αιμοβόρος δηλαδή. Μια μπουκιά θα σας κάνει αν σας κοροϊδέψει και του ανοίξετε.

Κ3. Δεν θα ανοίξουμε σε κανέναν μαμά, μόνο στον οδηγό, αν μας πει το συνθηματικό ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ.

Μ: Μπράβο τραγάκι μου μικρό. Εσένα σου έχω απόλυτη εμπιστοσύνη.

Κ4: Εμένα μανούλα δε μου έχειθ εμπιθτοθύνη;

Μ: Κι εσένα μικρή μου κι εσένα. Λοιπόν, τέρμα οι κουβέντες γιατί έχω αργήσει. Γεια σας. Ίσως να σας προλάβω το βράδυ πριν κοιμηθείτε. Αλλιώς, θα τα πούμε αύριο. Γεια σας.

Τα κατσικάκια έμειναν μόνα τους στο σπίτι για να ετοιμαστούν για τις εθελοντικές κατσικιστικές και χταποδιστικές στους δραστηριότητες.

Κ5: Δεν πάμε λίγο στο δωμάτιο-TV να δούμε κανένα παιδικό και μετά να ξεκινήσουμε τη δουλειά μας;

Κ6: Καλή ιδέα. Ελάτε πάμε.

Κ7: Ναι αλλά, όλα τα κανάλια έχουν ειδήσεις. Όλα δείχνουν πρόσφυγες. Κοιτάξτε αυτά τα κατσικάκια-προσφυγόπουλα.

Κ1: Δεν είναι κατσικάκια. Δεν είναι σαν κι εμάς. Προβατάκια είναι και μάλιστα μαυριδερά.

Κ4: Κοιτάκθτε. Δεν έχουν παπουτθάκια θτα ποδαράκια τουθ. Δεν τουθ αγόραθε η μαμά τους.

Κ2: Είναι φτωχά. Δεν είναι σαν κι εμάς.

Κ3: Το βρήκα. Τι λέτε να κάνουμε μια εθελοντική ομάδα στο σχολείο για να μαζέψουμε παπούτσια για τα προσφυγόπουλα; Ωραία ιδέα. Μπορούμε να την παρουσιάσουμε στο τέλος της σχολικής χρονιάς μπροστά στον Δήμαρχο.

Κ4: Εγώ λέω να πούμε θτο μπαμπά να τουθ δώθει λίγα χρήματα. Έχει τόθα πολλά που δεν θα του λείπθουν.

Κ1: Τι είναι αυτά που λες εσύ μικρή; Αν ο μπαμπάς μας σκορπάει τα λεφτά του σε προσφυγόπουλα για μας δεν θα μείνει τίποτα. Θα γίνουμε κι εμείς φτωχοί και τότε θα κάνουν οι άλλοι εράνους για μας.

Η συζήτηση διακόπηκε από τον ήχο του κουδουνιού. Όλα τα κατσικάκια μαζεύτηκαν πίσω από τη θωρακισμένη πόρτα.

Κ4: Ποιοθ είναι παρακαλώ.

Ο: Καλημέρα σας. Ο οδηγός είμαι.

Κ3: Πες μας το συνθηματικό.

Ο: ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ

Κ5: Εντάξει. Ετοιμαστείτε να φύγουμε. Ποιος είπαμε ότι είναι ο κωδικός του συναγερμού;

Κ1: ΜΝΗΜΟΝΙΟ3

Κ2: Ξεκόλλα. ΜΝΗΜΟΝΙΟ1 είπε η μαμά. Το πρώτο και αυθεντικό. Το 3 είναι αριστερό είπε. Δεν την άκουσες;

Κ7: Ελάτε μην τσακώνεστε τώρα έχουμε και δουλειές.

Τα κατσικάκια επιβιβάστηκαν στη λιμουζίνα και ξεκίνησαν για το Μεγάλο Μέγαρο που ήταν το σημείο συνάντησης των εθελοντικών ομάδων.

Σε κάτι φανάρια που τους έπιασε το κόκκινο δύο προσφυγόπουλα στέκονταν στην άκρη στο πεζοδρόμιο. Το ένα, το μικρότερο κρατούσε στα χέρια του δύο μικρά πλαστικά ανθρωπάκια και έπαιζε.

Ένα από τα έξι πίσω παράθυρα της λιμουζίνας ήταν ανοιχτό. Το προσφυγόπουλο κοίταξε τη μικρή κατσικούλα, σηκώθηκε και άπλωσε το χεράκι του προσφέροντάς της το ένα από τα δύο ανθρωπάκια. Η μικρή του χάρισε το πιο ωραίο της χαμόγελο και πήρε το ανθρωπάκι στα χέρια της

Κ4: Θ’ ευχαριθτώ, θ’ ευχαριθτώ πολύ.

Κ1: Τι κάνεις εκεί; Κλείσε γρήγορα το παράθυρο. Η μαμά είμαι ότι δεν παίρνουμε ποτέ πράγματα από ξένους. Ξέχασες που μας μίλησε για το λύκο;

Ο: Δεν υπάρχει λύκος εκεί έξω μικρά μου. Το λύκο τον έχουμε μέσα μας. Από το φόβο και το μίσος κινδυνεύουμε όταν μας κυριεύσουν.

Την επόμενη μέρα η μαμά κατσίκα μόλις πληροφορήθηκε το περιστατικό **κάλεσε τον οδηγό και του ανακοίνωσε την απόλυσή του…**